

גל לילה

בראשות
הרה"ג ר' יגאל כהן שליט"א
ראש מוסדות 'יביע אומר'
וארגון 'ענפים'

02 הרב יגאל כהן
כל ישראל
ערבים זה לזה

05 מדבר מנסיון
"אני פשוט
לא שייכת לכאן"

06 רגע של סיפור
תחל שנה
וזכרונותיה

10 הרבנית מיטל דאודי
"אימהות רעות"

15 סיפורי צדיקים
הרכב החדש
שלא רצה לנסוע

דבקנו
בחודש שופר

בכסדר
ליזם
החגגנו

פרשת נצבים

עלון מספר
467
אין לקרוא בזמן
התפילה וקריאת התורה
נא לשמור על קדושת הגליון

לפי לוח "אור החיים"	י-ם	ת"א	חיפה	ב"ש
כניסת שבת	18:24*	18:22	18:23	18:23
יציאת שבת	19:13	19:12	19:13	19:13
ר"ת	19:58	19:55	19:57	19:57

*בירושלים: לנהגים 40 דק' 18:04

אתה רודף אחרי הכבוד או שהכבוד מגיע אליך באופן טבעי?

הרב יגאל כהן שליט"א
ראש מוסדות יביע אומר וארגון ענפים

כל ישראל ערבים זה לזה

ולתקוע בשופר כדי להוציא את חברו
ידי חובה.

ואם תשאל - אבל הוא כבר יצא, זו
ברכה לבטלה? אומרת הגמרא: מדין
ערבות הוא חייב לברך. זאת אומרת,
אני אמנם ברכתי, אבל בגלל שהוא
לא ברך - עדיין יש בי חסרון. אני
חייב לברך כדי למלא את החסרון
שלו.

יש צדיקים שעוברים בבתי חולים,
עוברים מחדר לחדר, "פרנץ אָתָה
ה'... לְשִׁמּוֹעַ קוֹל שׁוֹפֵר", ותוקעים,
מברכים לכולם.

אותו דבר בקידוש - עשית קידוש
בבית, ויש יהודי אחר שלא עשה
קידוש? לך ותעשה בשבילו קידוש.

הרעיון הוא שכל ישראל ערבים זה
לזה.

הנסתרות והנגלות

ולכן יש בהמשך פסוק שהתורה
אומרת: "הַנִּסְתָּרוֹת לָהּ אֱלֹקֵינוּ
וְהַנִּגְלוֹת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד עוֹלָם".

האור החיים הקדוש אומר שזה
מסתדר מאוד יפה - אני לא יודע
מה קורה לחבר שלי בלב. יש מצוות
שהן חוץ לגוף, כגון צדקה, תפילה,
קריאת שמע, תפילין, שבת, כשרות
- חוץ לגוף.

אבל יש מצוות פנימיות. לכאורה איך
אני יכול להיות ערב למה שיש לו
בתוך הלב, הרי אני לא יכול לדעת.
כיצד אוכל לעזור לו לתקן?

אומרת לך התורה: אל תדאג,
"הַנִּסְתָּרוֹת לָהּ אֱלֹקֵינוּ וְהַנִּגְלוֹת לָנוּ
וּלְבָנֵינוּ עַד עוֹלָם". כלומר, הקדוש
ברוך הוא לא מצפה שאני אבוא
ואתקן אותו בנסתרות, כי בנסתרות
אני לא יכול לשלוט, אני לא יכול
לדעת מה שבלבו. אבל בנגלות -
מחובתי לבוא ולעזור גם לאחר.

"אַתֶּם נֹצְבִים הַיּוֹם כָּלְכֶם לִפְנֵי ה'
אֱלֹקֵיכֶם רְאִשֵׁיכֶם שְׂבִיטֵיכֶם זַקְנֵיכֶם
וְשִׁטְרֵיכֶם כָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל".

התורה מונה כאן את כולם, ללא
יוצא מן הכלל. בהתחלה ראשיכם
שבטיכם, אחר כך זקניכם ושוטריכם,
ובסוף כל איש ישראל. למה התורה
מאריכה? שתאמר "כָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל"
ואני אבין שזה כולל את כולם?

אומר האור החיים הקדוש דבר מאוד
חשוב. הרבה פעמים אנחנו דואגים
לביטנו כי זה הכי קל והכי נוח. אני
מקיים מצוות, אני עושה רצון ה',
מגיע ראש השנה, אני מכין את עצמי,
מכין את בני ביתי להתקרב לבוא
עולם כדי שנעבור את המשפט.

אומר האור החיים הקדוש - הפסוק
בא ומלמד אותך: "לא! אתה לא לבד.
כל איש ישראל ביחד, כל ישראל
ערבים זה לזה".

זאת אומרת, אתה יושב ועמל בתורה
הקדושה, עושה מעשים טובים ונותן
צדקות. מגיע לסליחות - לא פספסת
לילה אחד - מה עם האחים שלך?

כל איש ישראל ביחד! אין באפשרות
שום יהודי בעולם להיות שלם, בלי
שכל כלל ישראל יהיו עמו, כי עם
ישראל זה גוף אחד.

דוגמא מההלכה

זה כמו שיד ימין בסדר ויד שמאל
כואבת - האדם חולה כולו, לא יכול
לתפקד. בגלל שהיד השמאלית
כואבת, יד ימין מתפקדת פחות. וזו
נקודה שכל אחד ואחד צריך לקחת
לתשומת לבו.

יש לזה דוגמא מאוד יפה בגמרא:
אדם שמע קול שופר בבית הכנסת,
ברך את הברכות. יש לו שכן שהוא
חולה, הוא לא שמע קול שופר
וכמובן גם לא שמע את הברכות.

רשאי יהודי אחר שכבר יצא ידי חובה,
לבוא אליו לביתו, לברך "פרנץ אָתָה
ה'... לְשִׁמּוֹעַ קוֹל שׁוֹפֵר" ו"שְׁחֲחֵינוּ".

התחזקתי מהר

האמנתי שאתחתן

שלום וברכה

חגגתי 31 לפני כחודש, ועד לפני כמה חודשים הייתי רווקה.

אספר כי במשך עשור שלם התפללתי על הזיווג שלי, שנים
שהיו מלאות בסגולות, דמעות ותחינות.

אחיי הקטנים התחתנו וילדו ילדים, ואני נותרתי רווקה.

לפני כחצי שנה התחלתי לשמוע שיעורים של הרב יגאל כהן
על אמונה ובטחון בה'.

הרב דרש: "שצריך לסמוך ב-100% על הקב"ה שיתן את
הישועה".

בהתחלה הייתי סקפטית אבל שמעתי עוד ועוד שיעורים על
הנושא, ורכשתי את הספר 'שער הבטחון' של הרב ופשוט
התחזקתי באמונה שאני השנה מכירה את בן זוגי ובעז"ה
מתחתנת!!!

היו משברים, היו נפילות אבל נשארתי באמונה של 100%
שהקב"ה יושיע אותי, ללא כל ספק!!!

הישועה לא איחרה להגיע, אני, שכולם דיברו על הרווקות
שלי והתפלאו והעירו הערות, אני, שיצאה להרבה פגישות,
אני שכבר איבדתי את האמונה שיש אדם שיכול להתאים לי
ושאצליח לבנות קשר... אני הכרתי את האדם הנכון בשבילי.

אני כותבת את הישועה שלי ולא מאמינה שמדובר בי.

בקרוב בעז"ה נקדם את הקשר שלנו ונזכה בעז"ה לעמוד תחת
לחופה.

תודה רבה בראש ובראשונה לקב"ה הגדול מכולם שלא שוכח
אף אחד ועושה הכל לטובה.

ותודה גם לשליח שלו, הרב יגאל כהן שהחזיר בי את האמונה
שהכל יסתדר לטובה.

תודה רבה

משלחן רבנו

לכבוד מורנו ורבנו
ועטרת ראשנו שליט"א.

רציתי לשאול לכבוד
תורתו אודות בקשת
מחילה. אם אירע שאדם

חטא או בייש את חבריו בחייו, ועתה זה נפטר לבית עולמו -
כיצד עליו לנהוג כדי לבקש ממנו מחילה? ועוד אבקש לדעת,
האם יש הבדל בין אם פגע בו בעודו בחיים לבין אם חירפו לאחר
מיתתו, מה היא הדרך הראויה לבקש מחילה.

בתודה וערכה לכת"ר שליט"א.

לכבוד השואל הנכבד הי"ו.

אודות מה ששאל כיצד
יבקש אדם מחילה מן הנפטר
שחטא כנגדו, הנני להשיב
בקצרה כמסת הפנאי.

הנה מבואר בשולחן ערוך
(או"ח סי' תרו סעיף ב), שאם מת
מי שחטא לו - יביא עשרה
אנשים ויעמידם על קברו,

ויאמר: חטאתי לאלהי ישראל ולפלוני זה הקבור כאן. ואם
הנפטר קבור בעיר אחרת, כתב המשנה ברורה (שם סי' יד) שיכול
למנות שליח שילך במקומו, ויאמר בפני עשרה: הנני שליח פלוני,
ומודה ברכים ששלחני פלוני לומר שחטא לאלהי ישראל ולפלוני
זה שחטא לו.

אמנם כל זה כאשר בייש את חבריו בחייו ומת, שאז עליו ללכת על
קברו. אבל אם חירפו או פגע בכבודו לאחר מיתתו - מעיקר הדין
אין צריך לילך לקברו, אלא מבקש ממנו מחילה היכן שפגע בו.
ואף על פי כן, כתבו כמה פוסקים (כה"ח שם אות לה, שו"ת רב פעלים
ח"ב סי' סב, חזון עובדיה ימים נוראים עמ' רמד), שראוי להחמיר גם בזה
ולילך לקברו לבקש מחילה.

ועוד הוסיפו הפוסקים, שלכתחילה יש לעשות כן בפני עשרה
אנשים, ואם אין בנמצא - בדיעבד גם בפני עשר נשים מהני, ואין
להטריחו ביותר.

ולכן למעשה:

מי שחטא לנפטר בעודו בחיים - יבקש מחילה על קברו בפני
עשרה, או על ידי שליח, ואם חירפו אחר מותו - די לבקש מחילה
בכל מקום, אולם מן הראוי לכתחילה לילך גם על קברו ולעשות
כן בפני עשרה.

רמז לראש השנה

ויש בפסוק רמז - "אתם נִצָּבִים הַיּוֹם" -
הַיּוֹם. מה זה "אתם נִצָּבִים הַיּוֹם"?
זה ראש השנה.

"הַיּוֹם" זה ראש השנה, היום הרת
עולם. יום הדין. "אתם נִצָּבִים הַיּוֹם",
כולנו נצבים לפני בורא עולם. אומר
לך הקדוש ברוך הוא: אתה באת
והתייצבת? ראש השנה - זה נוסע
לאומן, זה בחר לו בית כנסת זה או
אחר - מה עם כל האחים שלך? באת
לבד? קרבת עוד יהודי?

זה לא מוסר, זו חובה של כל יהודי
ויהודי. כל יהודי ויהודי חייב וערב
לשאר כלל ישראל כפי יכולתו. אדם
צריך לעשות מה שהוא יכול לעשות.

אם אתם ביחד אני לא יכול עליכם

יש גמרא מדהימה שמסבירה את
הכוח של האחדות. אחאב היה
מלך רשע, היה עושה עבירות כדי
להכעיס. ואפילו כשהם עשו מעשים
רעים, אבל כולם היו ביחד - היו
רשעים אבל היו מאוחדים.

הקדוש ברוך הוא הבטיח הבטחות
קשות ורעות, אבל הוא אומר: "אם
אתם ביחד - אני לא יכול עליכם".

אומר להם בורא עולם: "הנה אתם
נצבים היום כולכם". אתם יודעים
למה אתם עומדים על הרגלים אפילו
שעשיתם הרבה בעיות? כי תמיד
הייתם ביחד!

השלום הוא הכלי שמחזיק ברכה
הגדול ביותר בעולם. אהרן הכהן היה
אוהב שלום ורודף שלום.

כשאנחנו ביחד, כשאנחנו דואגים
אחד לשני, כשאנחנו ערבים זה לזה
- אנחנו זוכים לברכות גדולות. זה
הכוח של עם ישראל, זה הסוד של
הישרדותנו, וזה המפתח לגאולה
השלמה.

שבת שלום ומבורך!

איך אני יכול
להיות ערב, למה
שיש לחבר שלי
בתוך הלב? כיצד
אוכל לעזור לו?

כל אחד יסתכל איפה הערבות
האישית שלו. אנשים באים אל הרב
ואומרים לו: "תשמע, אשתי בירידה
מסוימת, הבן שלי בירידה, הבת שלי
בירידה". הוא נכנס ללחץ, הוא מיד
רוצה לפתור את הבעיה.

האם ראיתם פעם מישהו שבא לרב

קבלה
לשוער
אחדות

סרקו לקבלת קבלה

מקבלים קבלה לשנה החדשה

למען אחדות
והצלחת עם ישראל

בימים לא פשוטים - זה הזמן להתחבר.

קבלו קבלה אישית לחיזוק האחדות והאהבה בעם ישראל
ואני אתפלל עליכם בעזרת ה' בפתחת ההיכל
בימים הנוראים - לזכותכם ולהצלחתכם.

הרב אהוד מולאי
מחבר הספר
"ואהבת לרעך כמוך"

שמירת הלשון

"כל המעביר על מדותיו..." (ראש השנה י"ז).

שלום לעם ישראל היקרים והחביבים

נשאלתי מאת יהודי שאכפת לו תמיד מאחרים, וכשיש מחלוקת לעולם הוא מצד המוותרים, איך יעורר אדם את הרצון להתחזק בשמירת הלשון, ולא רק ביום הראשון. מה יגרום לנו לשמור על פינו, וכך נזכה להתקרב אל אבינו, לעשות רצון בורא עולם, שהוא הטוב הגדול והמושלם.

אמרתי לאותו יהודי מתוק, שהחפץ חיים עונה על כך באופן עמוק, בספרו 'שמירת הלשון', וצריך לפרסם זאת אצל ההמון, בפרק ג' בשער הזכירה, תורה ה' היא לנו מאירה. הוא כותב בשם ספר חובות הלבבות (שער הכניעה) פרק ז', דבר שיאיר לנו את העין, שמי שמדבר לשון הרע על חברו, הוא יצטער על כך לעתיד לבוא, שכאשר יגיע בבוא היום לעולם האמת, הכל בין רגע אצלו יתאמת, ויראה שחסרים לו חלק מזכויותיו, ובמקום זה עברו אליו עבירותיו, של אותו חבר שעליו דיבר, ויטען שלא הוא עשה כן אלא אחר, אבל לו זה כבר לא יעזור, כי הוא כבר נמצא עמוק בבור.

וכתב עוד (שם) על אחד מהחסידים, שעליו חבריו מעידים. שכאשר פלוני אמר עליו דברי גנות, מיד הלך וקנה מהחנות, מתנה למי שדיבר עליו, והעביר אליו את זכויותיו.

והוסיף מרן הבית יוסף ב'מגיד מישרים' (פרשת

ויקהל) שאם אנשים היו יודעים את הדברים, הם היו מאוד מאושרים, כאילו קיבלו הרבה זהובים, ואת אותו אחד שדיבר עלים היה פשוט אוהבים.

ומכל מקום יש תיקון לזה הדבר, ועדיין אינו מאוחר, שאם יעשה תשובה בחייו, אז בין רגע יחזרו לו זכויותיו, וכך כותב מרן החתם סופר (דרשות החתם סופר ל' באדר דף ק"ע:), ושיעשה זאת כמה שיותר מהר.

וכותב בספר איילת השחר (ויקרא י"ט ט"ז) הרב שטיינמן זצ"ל, דבר שלמוחל זאת תורה ערוכה, שאינו מפסיד כלום במה שמוחל לחבר, שעל זכויותיו של חברו הוא מוכן לוותר, כי הזכות שמוחל על זכויות החבר, זה עולה כריח ניחוח לה' הרבה יותר, ויזכה שעל ידי זה ימחלו לו עוונותיו, ומידה כנגד מידה גם יתרבו לו זכויותיו.

נזכה תמיד להעביר על מדותינו, וכך תרבה האהבה בינינו, אמן ואמן.

ניתן לשמוע חיזוק קצר (כדקה וחצי) מדי יום ביומו בהלכות
שמירת הלשון

בטל: 077-2222-069 (שלוחה 3 ואחר כך הקש 1).

שאל את הרב

הרב נריה ברבי
ראש "ענפים בהלכה"
*2381

שתי מים ונתחייב בברכת "בורא נפשות" -
עד מתי יכול לברך?

בדיעבד יכול לברך עד חצי שעה, כל זמן שאינו צמא, ואם עבר
זמן זה - לא יברך, אלא ישתה שוב ויברך. (שו"ת ציץ אליעזר חלק י"ג
סימן ט"ו אות ה').

הטיל מים שלא בבית הכסא - האם צריך
ליטול ידיים?

אם לא נגע במקומות המכוסים מעיקר הדין אין צריך
ליטול ידי. ומכל מקום טוב ליטול משום נקיות. וכל שכן לפני
התפילה. (שלחן ערוך סימן ז' סעיף ב').

האם מותר לקבל צדקה מכסף שהגיע
מהימורים?

אם ידוע שהכסף אכן הגיע מהימורים - אין לקבלו. אבל
אם אין ידיעה ברורה שהוא הגיע מהימורים - מעיקר הדין, מותר
לקבלו, אך עדיף להימנע. (שו"ת ישכיל עבדי חלק ח' סימן כ"ט אות ב'.
וכן בספר ברית עולם סימן שצ"ה בשם הזוהר הקדוש).

האם מותר בשבת להשתמש בכיור שמימין
זורמים אל הקרקע?

אם אין המים נשפכים ישירות אל הקרקע מותר. (ע"פ רוב
אין המים נשפכים ישירות אל הקרקע). (חזון עובדיה שבת חלק ד' עמ' י"ב).

שטפתי כוס לשתייה חמה ואני רוצה להכין
בה תה בשבת - האם מותר צריך לנגבה
קודם?

מעיקר הדין אין צורך לנגבה. אלא מספיק לנער את הכוס.
ולהשתמש בה כך. ומכל מקום המחמיר תבוא עליו ברכה.
(שו"ת אגרות משה אורח חיים חלק א' סימן צ"ג. ועוד).

האם מותר להתפנות (להטיל מים) בשבת
על דשא?

מעיקר הדין מותר, אך ראוי להטיל בצד ולא על הדשא
ממש. (שלחן ערוך סימן שלו סעיף ג'. חזו"ע שבת חלק ד' עמ' טז).

לגימות של השראה הרב יצחק פנגר להיות לראש ולא לזנב

בראש השנה נוהגים להביא לשולחן סימנים: תפוח בדבש - כדי שתהיה לנו שנה טובה ומתוקה, רימון - שירבו זכויות כרימון, וכו'. כמו כן מביאים גם ראש של דג, ואומרים "שנהיה לראש ולא לזנב".

בחור אחד שלח שאלה לרבו על כך שמצב הזוגיות שלו בכי רע. השיא הגיע בראש השנה, כשאשתו הגישה לו במקום את הראש, את הזנב - ואמרה לו: "כל אחד מקבל מה שמתאים לו". הבחור היה שבור, כל ראש השנה שלו נהרס והוא שבור ורצוץ.

מה אתם הייתם עושים במצב כזה?

בינינו, מה אכפת לנו לאכול זנב? מה כל העניין שאוכלים ראש ואומרים "שנהיה לראש ולא לזנב"? אחת הסיבות היא שראש פירושו מוביל. הזנב הוא מובל. כל אחד מאתנו רוצה להיות טוב, אך לפעמים הוא נגרר אחר שטויות - יצרים, פיתויים, מידות לא טובות. אנו מבקשים שנהיה לראש - שנוביל את עצמנו לאן שאנו רוצים להגיע, לא שנהיה לזנב - לא להיות מובלים.

אדם שמקבל בלי לראש השנה זנב, אם הוא מקבל את זה באהבה, אינו צריך סימן של ראש, כי הוא כבר ראש, הוא כבר מוביל, הוא יודע להתגבר על קשייו. לעומתו, אדם שמקבל ראש, אבל מכל דבר קטן הוא מתעצבן, מכל פיתוי הוא נשבר גם אם הוא יאכל אלף ראשים הוא עדיין זנב - כי הוא מובל.

פרשת נצבים, פותחת: **"אתם נצבים היום כלכם לפני ה' אלקיכם, ראשיכם שבטיכם וקניכם ושוטריכם... טפכם נשיכם וגרף אשר בקרב מִחֲנִיךְ מִחֻטָּב עֲצִידָה עַד שֶׁאֵב מִימִידָה"**.

אומר הזוהר הקדוש, שמה שכתוב "אתם נצבים היום" - היום זה ראש השנה, שאנו עומדים לפני השם עם כל הצדדים באישיות שלנו - "ראשיכם" - התקופות שאנו ראשים, "טפכם" - התקופות שאנו מתנהגים כמו תינוקות (לפעמים השלט ברכב "זהירות תינוק ברכב", הכוונה לנהג), "קניכם" - התקופות שאנו מרגישים זקנים גם אם אנחנו צעירים - בקיצור, כל המצבים כולם. החכמה היא לאסוף את עצמנו, ובשבת האחרונה של השנה להתחזק ולהבין שאנו, וגם החיים עצמם, קצת יותר מורכבים ממה שחשבנו. אבל מה שחשוב זה לא לברוח מעצמנו או מהקשיים, אלא להתייצב - "אתם נצבים", להיות חזקים - לבחור להוביל, ולהאמין בעתיד טוב יותר בשנה טובה ומתוקה, וגם אם הייתה מעידה מבחינתנו או מבחינת הסובבים אותנו, לזכור להיות לראש - כלומר "לעשות רצון אבינו שבשמים".

"אדם נמדד לא רק לפי איך שהוא עומד על פסגת ההר, אלא בעיקר לפי איך שהוא מטפס לשם."

סיפורו של יאיר

חשבת שה' שונא אותי

אני לא מהאנשים שמזלזלים בעצמם. אבל אני כין מהאנשים שלוקחים ללב. יותר מדי. למשל, אם דיברתי לשון הרע בטעות, הייתי יושב אחרי זה שעות. אם נפלתי בראייה, אפילו לרגע, זה היה הורס לי את כל היום.

הייתי בטוח, אני בטוח. לא כאילו. באמת. הייתי נכנס לבית הכנסת ומרגיש שאין לי מה לחפש שם. מה אני עושה פה? אני הרי לא באמת ראוי.

הרגשתי שאני חי בתחושת אשמה מתמשכת. כל הזמן המקום הזה מזכיר את כל מה שעשיתי לא בסדר. כל הזמן בפחד שיקרה לי משהו. כי "ככה זה כשחוטאים".

זה לא היה עונש, זה היה גיהנום פנימי. והכי גרוע? הייתי לבד עם זה. לא דיברתי על זה עם אף אחד. מי יבין אותי? כולם הרי רואים אותי כ"ירא שמיים". אבל אף אחד לא יודע כמה פחד יש בתוכי. פחד מה'. פחד מעצמי.

עד שיום אחד, במקרה, עברתי ליד שיעור במדרשייה, הרב בדיוק דיבר על פסוק בתהילים: "כי אתה תאיר נרי ה', אלו קיי יגיה חשכך".

והוא אמר משפט אחד: "אם אתה מרגיש חושך בלב, זה לא סימן שה' עזב אותך. אלא סימן שהוא רוצה שתבקש ממנו שיאיר לך".

ישבתי שם, עוצר דמעות. המילים האלו פילחו לי את הנשמה. אולי אני לא צריך להעניש את עצמי. אולי אני צריך לבקש קרבה.

מאז, משהו בי השתנה. אני עדיין נופל לפעמים. עדיין לוקח ללב. אבל כבר לא בורח מהקב"ה. אני מדבר איתו. כמו בן לאבא. כמו ילד מבולבל שמחפש חיבוק, לא עונש.

אני אומר לעצמי שוב ושוב, ה' לא שונא אותי בגלל החטאים שלי. הוא מחכה שאפסיק לשנוא את עצמי ואחזור אליו באמת.

תרמו עכשיו
לשיתוף
והכניסו את
שמכם ושמות
יקיריכם תחת
כנפיו וברכתו.

חותמים שותפות עם הרב יגאל כהן שליט"א

ופותחים שערי שמיים לשנה של ברכה!

בתרומתכם אתם זוכים להיות שותפים לדרכו הקדושה של הרב יגאל כהן שליט"א ולהוסיף לעצמכם זכויות גדולות ליום הדין ולשנה החדשה.

דמעה בעין וחיוך בלב

הדרך מהבית לבית הספר ערכה בדיוק חמש דקות, אבל למשך כל אותן הדקות רגליי רעדו, חשתי פיק ברכיים לא מוסבר ודפיקות הלב שלי פעמו בקצב מסחרר. רעדתי, כפשוטו, משל אני זה שהולך להתחיל ברגעים אלה ממש את כיתה א' בשעה טובה ומוצלחת.

לעומתי, בני בן השש, בעל השיער השחור הקופצני, עיני השקד הענקיות שבולעות כל דבר שזו ברחוב, פוסע לצדי בצעדי ריקוד, לא מוטרד משום דבר ולא מודאג לרגע.

ניסיתי בכל מאודי לשדר לו רוגע, לחייך אליו ולהראות לו שהיום זה היום הכי שמח בחיי. הוא הולך להתחיל מקום חדש, שנה חדשה, מציאות חדשה. הוא כבר לא הילד הקטן שהולך לגן, משחק בצעצועים. הוא מתחיל השנה בית ספר, מקום של גדולים, עם מורה, לוח ושולחנות כתיבה.

אבל במקום כל משפטי העידוד היפים האלה, בכל פעם שפתחתי את הפה יצאו לי רק הבהרות כמו "אתה בסדר? אתה לא חושש?" נזפתי בעצמי על הטיפשות שלי ועל כך שאני מלחיץ את הילד על לא דבר אבל כאילו משהו דוחף אותי מבפנים, המשכתי "אתה מתחיל היום מקום חדש, חברים חדשים, מורה חדש, זה כבר לא הגן שהיית בשנה שעברה, זה מקום רציני יותר, בוגר יותר. יהיו לך 30 ילדים

חדשים בכיתה שאתה לא מכיר, חברים חדשים, אתה לא חושש???"

"לא אבא! זה הכי כיף בעולם! אני כל כך אוהב חברים חדשים, אני הולך להינות השנה מלא מלא!" אמר בשפתו הילדותית, ואני, מצד אחד עם חיוך גדול על השפתיים וגאווה ענקית בלב ומנגד דמעות עצובות זולגות

מעיניי ואני נזכר.

נזכר בילד ההוא, שהלך גם הוא לבית הספר ביום הראשון של כיתה א', אבל במקום חיוך גדול על שפתיו ושמחה גדולה בלבו היה שם רק עצב. עצב, ופחד, ואפילו אימה, וחשש גדול גדול בלב.

אוי לאותה בושה

זה התחיל מאז הגן הראשון אליו נכנסתי, ילד ביישן ושקט שלא מעז להוציא מילה אחת מהפה. אני זוכר את היום הזה, אפילו שהייתי אז רק בן שלוש, אבל הזכרון צרוב לי בראש.

תחל שנה וזכרונותיה

עם תחילת השנה מגיעה איתה תחילת שנת הלימודים. עבורי זהו זמן של זכרונות ושחרור מהעבר.

לגדל בחוכמה
הרב משה פינטו
ראש ישיבות 'פאר משה'
ורב שכונות צפון פ"ת

חינוך לאחריות הדדית

נאמר בפרשה שלנו: "אתם נצבים היום כלכם לפני ה' אלהיכם, ראשיכם שבטיכם וקנניכם ושתריכם, כל איש ישראל. טפכם נשיכם וגרכם אשר בקרב מקנהיך, מחטב עציך עד שאב מימך" (דברים כט, ט-י).

הנה עם ישראל הגם ובמתן תורה קיבלו על עצמם את עול התורה והמצוות ואמרו "נעשה ונשמע", אולם אחר שחטאו בחטא העגל ואמרו אלה אלוהיך ישראל, התבטלה הברית הזו, ולכן משה רבנו מכנס את כל העם לכרות ברית עם השי"ת לקיים את כל מצוות התורה ולקבל אותם עליהם בלב שלם ובנפש חפצה.

מעמד זה, שבו כל שכבות העם, מגדולי הדור ועד הפשוטים ביותר, עומדים יחד, טומן בחובו מסר חינוכי עמוק ורלוונטי במיוחד לחינוך התורני בדורנו.

והמסר הוא שלא מספיק שכל אחד ידאג לחיזוק העצמי שלו, או לדאוג להצמיח "יחידים יראי שמים", שהם בעלי סגולה ויחוס, לזה באה פרשת "נצבים" ללמד אותנו את חשיבות הכלל, את הממד הרחב של כלל ישראל והאחריות ההדדית. "אתם נצבים היום כולכם" - אין אחדות גורל גדולה מזו. גורלו הרוחני והגשמי של כל פרט תלוי ועומד במידה רבה גם במצב הכלל.

כמחנכים והורים עלינו להחזיר בתלמידינו ובילדינו את ההכרה כי הם חלק בלתי נפרד מ"כלל ישראל". ולא רק ש"כל ישראל ערבים זה לזה", אלא לדעת שאף מעשיו של היחיד משפיעים על הכלל כולו, לטוב ולמוטב. לדעת ולהרגיש שקיימת אחריות הדדית המוטלת על כתפי כל אחד מאיתנו - מראש הישיבה ועד הילד הרך בתלמוד תורה - לדאוג לשלומם הרוחני של רעהו ולחיזוק הכלל.

זוכר אני ימים מקדם לפני עשרות שנים בהיותנו נערים צעירים בישיבה, היינו בתקופת בין הזמנים מכתמים את רגלינו למושבים וישובי הספר, והסתובבנו בית בית, רחוב רחוב, בכדי לדאוג למשפחות של העולים החדשים שהילדים שלהם יתחנכו במסגרת של תורה, וכך היינו מצילים הרבה ילדים למסגרות של מתיבתות תורניות, ומהם יצאו ראשי ישיבות וגדולי תורה. וזאת עשינו אנחנו ולא רק גדולי הרבנים שבדור.

לדעת שרוחניות של כלל ישראל היא בגדר חוק כלים שלובים, דהיינו אם ישנם מספר מכלים בעלי צורות שונות שמחוברים זה לזה בתחתית, וממלאים אותם במים (או כל נוזל אחר), המים יגיעו לאותו גובה בכל אחד מהמכלים. כך מבחינה רוחנית כל עם ישראל מחוברים ביסודם והרוחניות של הכלל משפיעה על הרוחניות של הפרט. ולכן כשם שראשי ישראל נושאים באחריות, כך גם ה"חוטב עצים" ו"שואב המים". לכל אחד ואחד יהא מעמדו אשר יהא, יש לו תפקיד וחלק בכלל ישראל.

יש לחנך את הילד שגם מעשיו הקטנים - דיבור נאה, הימנעות מלשון הרע, הקפדה על מצווה, משפיעים על האווירה הכללית ועל זכויות הכלל. להדגיש כי חטא של יחיד עלול, חלילה, להשפיע לרעה, ומצווה של יחיד מביאה ברכה לכלל.

להפך הלך לישון בהתרגשות ובציפייה למחר.

אני יודע, אני מכיר אותו מגיל קטן כשכל שנה מחדש הוא הולך בשמחה ומתחבר בקלות לכולם. אבל מה לעשות... אבא זה אבא והלב שלי רק רוצה שיהיה לו טוב והילד הקטן שבי עדיין חושש מהתחלות חדשות.

גלגל החיים

בסוף הגענו. נכנסו לשער בית הספר והבן שלי רץ בשמחה לכיוון הכיתות,

הגעתי מהראשונים,

אמי האהובה עומדת לצדי מנסה לנסוך בי רוגע, שלוה, אבל עם כל ילד נוסף שנכנס לפתח הגן הלב שלי מתכווץ עוד ועוד, אני לא מכיר אף אחד מהם. אני לחוץ, אני מפוחד, אני מעדיף לעמוד בפינת החדר ולא לראות אף אחד, להיעלם. לוקחים חודשים ארוכים עד שאני מתחיל להשתחרר, להכיר חברים, להשחיל מילה פה, מילה שם, להשתתף במשחק עם הגננת שמנסה בכל מיני דרכים לצרף אותי לחברה. אבל עד שאני נכנס לעניינים

כבר כמעט ונגמרת השנה, ובכל תחילת שנה המחזה חוזר על עצמו מחדש.

כיתה א' הייתה השיא. כמה שניסו להכין אותי לפני, לתווך לי את המציאות החדשה בצורה טובה, פחדתי מהמקום הגדול הזה, מהכיתה, מהמורה שהיה נראה שונה מהגננת, חמור יותר, רציני.

עם השנים התבגרתי, הוריי שלחו אותי לטיפול שיעור לי

מאוד להיפתח, להכיר בעצמי את המקום הביישן, לקבל אותו אבל עם זאת להתגבר עליו ולהתחיל לפתח אינטראקציה עם אנשים. בישיבה היה לי כבר הרבה יותר קל, גם כי עלו איתי חברים טובים מתלמוד התורה וגם כי הבטחון העצמי שלי גדל עם השנים וזה עזר לי להתמודד. אבל את תחושת הבושה והקושי האדיר הזה שהיה לי כילד צעיר לא הצלחתי לשחרר מהלב, וכזזה הגיע אליי פתאום מכיוון שונה לחלוטין, דרך בני הקטן, כל הפחדים, החרדות והחששות חזרו אליי בבום, ולילה קודם לא הצלחתי להירדם. אשתי ניסתה להרגיע אותי שהבן שלנו ילד חברותי מאוד, והוא לא חושש בכלל,

"הדרך מהבית לבית הספר ערכה בדיוק חמש דקות, אבל למשך כל אותן הדקות רגליי רעדו, חשתי פיק ברכיים לא מוסבר ודפיקות הלב שלי פעמו בקצב מסחרר. רעדתי, כפשוטו"

משמציאנו את הכיתה הנכונה הוא התיישב בשולחן הראשון, מסדר את ילקוטו בהתרגשות ומתחיל לדבר עם הילד היושב לצידו. הפעם דמעת התרגשות זלגה מעיניי כשהבנתי שפשוט טוב לו. ואין לי באמת מה לדאוג.

כמה נפלא הוא גלגל החיים. יום אחד אתה ילד מפוחד שהולך בחששות רבים לכיתה א', ושנים ספורות לאחר מכן אתה מכניס את בנך הקטן, שהוא בניגוד אליך מבסוט ושמח מהרגע.

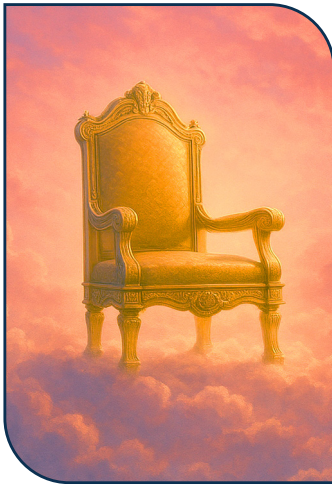
זה הרגע בו אתה סוגר מעגל עם עצמך ומבין שאין צורך להפיל את הפחדים שלך על הילדים, הם מסתדרים יופי בעצמם.

הרב מאיר כהן
רב קהילה
באר יהודה

דרך חדשה מחיה המתים

אחים יקרים! צריכים לדעת שה' יתברך ברחמיו המרובים מקבל את בניו האהובים כשהם שבים אליו בתשובה ואף שהם הגיעו למצב רוחני נמוך ביותר המוגדר כמת ממש (ברכות יח' ע"ב) בכל זאת הוא מחיה אותם ומקבל תשובתם כמו שכתב רבינו אליעזר פאפו זיע"א בספר בית תפילה (ברכה ב' ביאור מחיה המתים): "מחיה המתים - עיקר תחית המתים הוא, מה שחותר חתירה מתחת כסא כבודו, להחזיר בתשובה לפושעים שהם כמתים בחייהם (ברכות יח' ע"ב) ועל ידי התשובה חוזרים וחיים".

ה' מרחם עלינו

אחים יקרים! ה' יתברך אוהב כל אחד ואחד מעם ישראל. כמו שנאמר במדרש (במדבר רבה א', ט'):

"אמר הקב"ה לישראל לא חיבבתי בריה יותר מכס" לכן צריכים לדעת, שאסור לשום יהודי בעולם להתייחס חס ושלום, מפני שה' יתברך אוהב אותנו ומרחם עלינו. וכמו שנאמר בתנא

דבי אליהו (רבה פרק

יח'): "ברוך המקום ברוך הוא שרחמיו הם מרובים על ישראל לעולם. אף על פי שסרחו במעשיהם לפני הקב"ה, והקב"ה כועס עליהן. אף על פי כן רחמים שלו עליהם בכל יום תמיד".

הקב"ה מקבלהו

מספרים כשנפטר החזון איש זיע"א היה צער גדול ביותר על פטירתו של גדול הדור. לאחר ההלוויה עלה הרב שך זיע"א לישיבה. ראה בחור שמיהר לחזור, וכבר שקד על תלמודו. טפח על שכמו ואמר: "כי לכלב חי הוא טוב מן האריה המת" (קהלת ט', ד') כששמע את הביטוי הזדעזע, אבל הוא מדרש מפורש (אבות דרבי נתן יב', ט'): "כי לכלב חי" זה רשע המתקיים בעולם הזה! "הוא טוב מן האריה המת" אפילו מאברהם יצחק ויעקב! שהן שוכני עפר. רשע המתקיים בעולם הזה אם עשה תשובה ה' יתברך מקבלהו אבל צדיק כיון שמת שוב אינו מוסיף זכות".

הרב רפאל אוחיון
רב קהילת "משכנות התורה"
מרצה ומטפל

אומנות האהבה

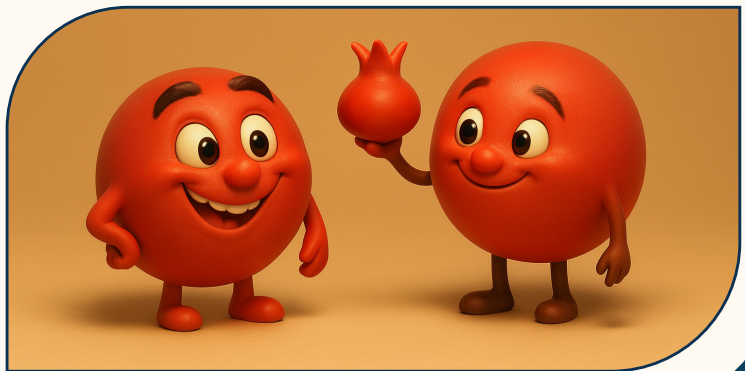
אותה אשה בדיוק

בסיום פרשת נצבים, ממש לפני יום הדין, התורה מציבה בפנינו בחירה מכרעת: "ראה נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב ואת המוות ואת הרע... ובחרת בחיים". שלמה המלך ברוח הקודש השתמש בדיוק באותן מילים כשדיבר על זוגיות: "מָצָא אִשָּׁה מָצָא טוֹב". ובאותו ספר הוא גם כותב: "וּמוֹצָא אֲנִי מִן הַמָּוֶת אֶת הָאִשָּׁה" איך זה יכול להיות? אותה אשה היא "טוב" ו"מר ממוות"? התשובה: זה תלוי איך אתה בוחר לראות אותה. כל יום, בכל אינטראקציה, יש לך בחירה. כשהיא מדברת איתך, אתה יכול לבחור

האם אני רואה בבן או בבת הזוג שלי "חיים וטוב" או "מוות ורע"?

לשמוע ביקורת ותלונות - ואז היא הופכת ל"מר ממוות". או שאתה יכול לבחור לשמוע את הדאגה והאהבה מאחורי המילים - ואז היא הופכת ל"טוב". כשהיא מבקשת ממך משהו, אתה יכול לראות בזה נטל ועומס - "מר ממוות". או לראות בזה הזדמנות לתת ולחבר - "טוב". הסוד הוא שאת אותה אשה בדיוק אתה יכול לחוות כ"טוב" או כ"מר ממוות" - תלוי איך אתה בוחר לראות אותה. וזה למה התורה אומרת "היום" - כי הבחירה הזאת לא נעשית פעם אחת. כל יום, כל שיחה, כל רגע, אנחנו בוחרים מחדש: האם אני רואה בבן הזוג שלי "חיים וטוב" או "מוות ורע"? בראש השנה, כשאנחנו עומדים לפני יום הדין, השאלה לא רק איך אלוקים רואה אותנו - אלא גם איך אנחנו רואים את מי שאנחנו אוהבים.

הספר
פרשת וילך
יוענץ
במותנה
לכל
משתתף

סבת
פרשת וילך
ד'ה' בתשרי
26-27.9.25
רח' עוזיאל 44
בניברק

חדדים
מפוארים
שירה ושמחה
עם הרב
יהונתן פרטוש

סעודות
עשירות

שיחה אחד על אחד
עם הרב יגאל כהן

הזמינו חברים ותהנו משבת נמלאה
בצחוק שלווה ונשמה

לפרטים התקשרו >
050-5521159

שבת בלתי
נשכחת
עם הרב יגאל כהן

מדי שבת הרב אחיה עובדיה

מתוך ספרו של
מרן ראש הישיבה
רבנו מאיר מאזוז זצוק"ל

תהלים בר"ה

צריך להזהר לא לכעוס בראש השנה, לא לקבל את השנה בכעס, כי זה משפיע על כל השנה ח"ו. לכן, אדם צריך להיות רגוע ושמוח. ומי שיהיה עם פנים מאירות, גם הקב"ה יאיר לו פנים במשך השנה, "יאר ה' פניו אליך ויחונך" (במדבר ו, כה).

כל זמן פנוי בראש השנה צריך לקרוא בו תהלים. עדיף לא להפסיק באמצע, אלא לקרוא כל התהלים ברצף. ואם אי אפשר, אז להפסיק רק בין ספר לספר. מי שיש לו חולה בבית, שיקרא את כל התהלים ברצף יבקש מה שהוא צריך. כל אדם יכול למצוא את עצמו

כל זמן פנוי בראש השנה לקרוא תהלים

בספר תהלים, רבי נחמן מברסלב אומר, שכל מה שעובר על בן אדם, אפשר למצוא בספר תהלים. ואני מעיד שכמה פעמים מצאתי את עצמי רמוז בתורה ובתהלים.

בשנת תשנ"א אשתי קיבלה אירוע מוחי והיתה בבית חולים. הרופא עשה לה בדיקת "סי-טי", ואמר לי: לפי הבדיקה, אשתך לא תדבר ולא תאכל. זה היה בערב כיפור. ובליל כיפור אחרי שגמרנו תפלת ערבית, קראתי את כל התהלים והתפללתי, ומצאתי אותה בתהלים, ופתאום היא קמה והתחילה לדבר! אמרתי לרופא: אמרת שלפי הסי-טי היא לא תדבר, הנה היא מדברת! אמר לי: נכון, אמרתי ככה, אבל הסי-טי יכול לטעות, יש סי-טי שהוא מדויק, שעליו נאמר "עשיתי ככל אשר צויתני" (דברים כו, יד), אל תקרי "עשיתי" אלא "הסי-טי"... ויש סי-טי שהוא לא מדויק. ואז עשו לה ניתוח, כי היה לה חור מוגד בלב, ומהחור הזה הדם עלה למוח, וקיבלה אירוע מוחי. ואחרי הניתוח סתמו את החור הזה, ואז המוח נרגע. לכן, צריך לקרוא תהלים בראש השנה, ובזכות זה נזכה לבריאות איתנה ולשנה טובה ומבורכת, אמן כן יהי רצון.

הרב יעקב עמר
ראש ישיבת
'שלום רב' באשדוד

מפנקסו של מחנך

"דיקור סיני חדש"

אנו ממש ערב ראש השנה - יום הדין, יום בו כולנו נעבור כבני מרון, וידונו אותנו על העבר ויקבעו את העתיד לבוא, מחד גיסא זה פחד נוראי רק מלחשוב על אלו שבראש השנה הקודם היו איתנו, ומאידך גיסא הרי צריך לשמוח על המתנה שניתנה לנו האפשרות לשנות את הכל.

כולם מחפשים עצות סגולות להינצל ביום הדין, מרן חכם שלום כהן זצ"ל היה מעורר את ענין התורה הקדושה, שכל אחד ירבה כפי כוחו בתורה, הן על ידי לימוד עצמי הן בשיעורי תורה הן בזיכוי הרבים כפי כוחו, לתרום לעמלי תורה וזוהי יעמוד לו לזכות עצומה, ולחזק את ילדינו הלומדים תורה, ולדעת שאנחנו השותפים העיקריים והמרכזיים שלהם ובידינו הדבר.

הסיפור הבא ששמענו מבעל המעשה, יאיר לנו את הדרך, אשתו אינה חשה בטוב כמה חודשים, ואז הגיע מצב של שיא, שהכאבים התגברו וזה היה למעלה מכח היכולת, היא קבלה הפנייה לבית החולים בילינסון, ובבית החולים אחרי סדרת בדיקות וצילום רנטגן המסקנה היתה שיש לה עצם מסוימת והיא צריכה לעבור ניתוח להוריד אותה, אבל אין לעשות ניתוח בלי בדיקת MRI. נשלחה האשה לבדיקת MRI דרך הקופה, כי אין בזה סכנת חיים.

אבל הכאבים רק מתגברים ונוראים, אפילו הזריקה לשיכוך כאבים דרך הוריד לא הועילה. מספר לנו היהודי כ-שלושה ימים אין יום ואין לילה, הוא לא יצא לעבודה, הוא רק סביב אשתו.

וכאן הגיעה הצעה מאמא שלו, קח את אשתך ל"דיקור סיני", כך הכאבים ירדו וזה יעזור לה מאד, וספרה לו שהיא מכירה כמה שזה ממש עזר להם.

היהודי ישב בינו לבין בוראו וחשב מה עלי לעשות? הכל אני אעשה כדי להקל את הכאבים מרעיתי, שאל את אמו כמה עולה "דיקור סיני"? אמו השיבתו 350 ₪. מיד הרים היהודי טלפון ל"אברך" העוסק בתורת ה' וביקש ממנו שהתפלל על אשתו והוא יעביר לו את הכסף בהקדם, לא עברה שעה מאז שהאברך התחיל להתפלל וללמוד עבורה ופסקו הכאבים, ונעלמו כלא היו, עד כדי שאף הכאבים שכבר היו במשך כמה חודשים רק באופן קל לא היו ממש שום דבר.

שבוע לאחר מכן עשתה בדיקת MRI, בבית החולים, ושם הודיעו לה שהם לא רואים שום דבר, והיא אינה צריכה ניתוח... כמה צריך להודות לה'.

לא יאמן מה היא כח התורה להפוך מציאות, להעלים כאבים, לתת רוגע ושלווה, אם נתחבר אל התורה אנחנו מתחברים ליוצר התורה - הקב"ה. חבור הוא ע"י עמל התורה או תמיכה בעמלי התורה ובכך מקיימים מצות עשה של "ולדבקה בו". ובפרט בימים אלו של ערב יום הדין ועשרת ימי תשובה שיש בכח התורה ועמליה לשנות הכל.

והנני רוצה להוסיף שכל הסגולה העצומה הזו נמצאת גם בילדים שלנו, לבקש מהם להתפלל ותראו ישועות, ויש בזה הרבה חינוך ובהזדמנות אי"ה נרחיב.

שבת שלום ומבורך!

יש • מזל • לישראל

הרב אלדד נגור

מנהל רוחני ישיבת "יגל ליבי"

הכל-כך חשובה הזו, ולכן אני חייב להכניס לל"ז שלי זמן שבו אני מעלה את המודעות הזו, עד שזה יהיה אוטומטי אצלי, וכנ"ל אם אני לא יעלה למודעות שלי את המעלות שבשגרת היום יום שלי, בעבודה, ובבית שבו אני גר, ובחברה שעוטפת אותי, התוצאה בהרבה מהמקרים חוסר סיפוק שמייצר עצבות ועצלות, לכן אני חייב לתדלק את המעלות וההצלחות, ועל ידי זה יבוא סיפוק שהוא שמחה, אבל לזכור זה לא קורה לבד, ושיצר הרע לא יבלבל אותנו שהנה יש אחרים ששמחים בלי זה, כי זה לא נכון, בדרך כלל שהם לא באמת שמחים, והדרך בסור מרע היא להבין אחת ולתמיד שאני עומד להילחם על המצב רוח שלי כי זה הדבר הכי חשוב ואני לא ירדתי כלום אם אפול לעצבות ואנרגיה שלילית, ולכן אני דוחה את העצבות ונילחם על השמחה כי כל רגע שאני לא שמח אני ורק אני מפסיד, ודי אני מפסיק עם זה, אני שמח ולא משנה מה...

תיקון בני מזל בתולה

השבוע נחמד יותר מבחינה פרקטית את העבודה של בני מזל בתולה וכמובן שגם לכל מי שצריך שיפור בעניין העצבות וגוררת העצלות.

וזה על ידי שנעבוד בשתי חזיתות, האחת היא ליצור שמחה, והשניה למנוע עצבות, כמו שרגילים לומר רבותינו בעלי המוסר "עשה טוב" וגם "סור מרע", הדרך של עשה טוב היא בעצם ליצור שמחה על ידי יצירת סיפוק, שזה קורה על ידי הגברת מודעות של טוב והצלחה, כי סיפוק לא תמיד מגיע לבד, דהיינו לא באופן אוטומטי אנו מודעים לטוב שעוטף אותנו, ונפרט בקצרה, אם אני לא יעלה למודעות שלי על ידי שאני יתבונן בדברים הטובים שאשתי עושה עבורי ועבור בתי וילדי, אז התוצאה חוסר סיפוק בזוגיות שגורם לעצבות ועצלות במערכת

לחיות באמונה הרבנית מיטל דאודי מרצה וסופרת "אמהות רעות"

"את אשר יאהב השם יוכיח", זהו פסוק שטבוע עמוק בתוכי. אם את עומדת בניסיון, אם נשלח אלייך קושי, זאת הוכחה ברורה וגלויה שהשם אוהב אותך! לא מוותר עלייך! הקב"ה רוצה להעלות אותך למעלה, לקרב אותך אליו, הוא מחכה בסבלנות עד שתפקחי את עינייך לראות אותו בכל דבר בחיים שלך. אנו כאמהות יכולות לומר בלב שלם שלעולם לא נעשה משהו שיפגע בילדים שלנו. זה לא משנה אם הם אכזבו אותנו, אם הם יצאו נגדנו, אם הם לא הילדים שחלמנו שהם יהיו... עדיין נמשיך לאהוב אותם ולשמור עליהם. גם אם ניתן להם 'עונש', זה רק כדי לחנך אותם, כדי להחזיר אותם לדרך הישר... אז על אחת כמה וכמה הקב"ה שאוהב אותנו פי מיליונים יותר מאשר אנו אוהבות את ילדינו, אם הוא נותן לנו איזו "סטירה" קטנה, זה רק כדי להחזיר אותנו לדרך המוטב, לפעמים הוא חייב לקלקל את התכניות שלנו כדי שהתכניות שלנו לא יקלקלו אותנו. כשאנו נותנות עונש לילד שלנו, הוא לא מבין את התועלת שבזה, הוא חושב שאנו "אמהות רעות"... אבל אנחנו יודעות שאין זו האמת, להיפך, אם לא היה אכפת לנו ממנו, היינו נותנות לו לעשות כל מה שעולה על רוחו ושיתמודד עם מה שעתיד לבוא בעקבות זה... אך חשוב לנו שהילדים שלנו ילכו בדרך טובה, יזכו לחיים טובים ומאושרים,

לא יסתבכו בדברים שאינם טובים בעבורם, אנחנו חייבות להרחיק אותם מהדברים שאנו יודעות שמזיקים להם, אותם דברים שהם לא רואים את הנזק שבהם, אבל יבוא יום והם יתבגרו ויבינו הכל... כך גם אנחנו, ברגע של הקושי והכאב לא מבינות מה טוב בזה, לא מבינות מה התועלת בסבל הזה שאני סובלת, לאן יוביל אותי הקושי הזה... אבל אז מגיע היום בו הכל גלוי וידוע ואנו מבינות איך הכל קרה לטובתנו כי הקב"ה מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, הוא טוב גמור, הוא אוהב אותנו כ"כ שגם כשאנחנו לא ילדות כ"כ טובות, הוא עדיין לא מוותר עלינו, ממשיך להחיות אותנו, עושה הכל כדי להחזיר אותנו הביתה, אל זרועותיו, למקום הבטוח ביותר בעבורנו.

למה את כואבת?

הקב"ה אומר: "אני שמח בך, אני אוהב אותך! אני מחכה לך בסבלנות, מתאווה לתפילות שלך, בתי היקרה, אז למה את שבורה? למה את כואבת? למה את לא שמחה? למה את רודפת את עצמך? אני אוהב אותך עכשיו! אני שמח בך עכשיו!". האמונה היא

הבסיס להכל וברגע שאדם מבין שהשם נמצא בכל ורואה את הקב"ה בכל רגע ובכל דבר ולו הקטן ביותר בחייו, אז הוא מתחיל לחיות את האמונה. גם אם את חווה ניסיון קשה ואת לא מצליחה להבין מה המסר, תזרקי את השכל! תקבלי הכל באהבה כי ממילא כל מה שמגיע ממנו זה רק טוב, תגדי תודה על הקושי, הקושי הזה שמחזק אותך, שגורם לך להכיר את החוזקות שבך, את היכולות שלך, שעוזר לך לתקן את עצמך מהשורש, באנו לעולם הזה כדי לעבוד! אשה שרוצה להיות באמת מאושרת חייבת להבין - קודם כל תאמיני. תאמיני שהכל לטובה, תאמיני שהשם אוהב אותך, תאמיני שנבחרת! זכית במשהו ש-7 מיליארד אנשים בעולם לא זכו בו - להיוולד יהודיה! זכית שאבא שלך שולט בעולם, שהוא אוהב אותך כאילו היית בתו יחידתו...

אז כן, יש ניסיון עכשיו, יש קושי, אבל איך לקבל את זה ולחיות עם זה - זאת כבר הבחירה שלך. אם חסר לך משהו, את תבחרי אם לבכות על זה ולהתלונן או להבין שזה לטובתך ולשמוח במה שיש. להתלונן זה קל, אבל לדעת לפקוח את העיניים ולחייך גם כשקשה - זאת הגדולה האמיתית של האדם, שאיתה אפשר להגיע לגבהים שלא חלמת עליהם.

נשים בהלכה

הרב נריה ברבי
ראש "ענפים בהלכה"
*2381

ברכתי 'שהכל' ולאחר מכן יצאתי למרפסת, כשאני חוזרת - האם צריכה לברך שוב על חיים? אין צורך לברך שוב.

בירכתי על קרקר, ואחר כך הביאו חומוס ורוצה לאוכלם יחד - האם צריכה לברך על החומוס? אין צריכה לברך על החומוס, כי הוא טפל לקרקר.

האם ראוי ללמד תנ"ך לבנות? בדורנו מצוה גדולה ללמד תנ"ך לבנות ישראל ע"פ הדרך המסורה.

לאשת חיל

נופית משולם
מחברת הספר
"תוכו רצוף אהבה"

ראש של כל השנה

הנה אנחנו עומדים בפתחו של היום הגדול... אי אפשר לכתוב על שום דבר אחר.

ראש השנה. יום הדין. כמה דברים נקבעים לנו ביום הזה... אין לתאר ואין לשער את האימה והאהבה שעומדת בפתח היום הקדוש...

אנחנו בסוגייה של "גילו ברעדה" - אנחנו שמחות, רגועות, אוהבות, ה', הוא הדיין. הוא השופט, הוא אבא שלנו. וגם מפחדות, לא? כמה חשוב לנו מה יהיה בשנה הבאה עלינו לטובה.

כמה חיילים יחזרו לביתם בשלום, כמה חטופים יחזרו ובאיזה מצב. שדם של יהודים לא יישפך יותר כלל. וגם בארבע אמות שלנו, כמה הילדים יהיו שמחים או חלילה עצובים, כמה יהיו חברותיים בכיתה וכמה המורות יתלוננו באוזנו... כל דבר קטן כגדול נרשם בראש השנה.

כמה שנכתוב לא נוכל לתאר את עוצמת היום. אבל בכל

זאת אנחנו חוגגות, לובשות חג ואוכלות ושותות בהנאה ושמחה. לא צמים ביום הזה. לא בוכים ככוונה. בטוחים. זאת ההרגשה... אנחנו בטוחות בבורא עולם. שהוא אוהב אותנו והוא יעשה לנו את הכי טוב. הוא אבא, הוא אוהב, למה שיכתוב לנו דברים חס ושלום פחות נעימים? בוודאי שירחם עלינו, לא בשל המעשים שלנו אלא בזכות הרחמים והחסדים שלו. כדאי לקרוא תהילים, להשקיע ביום הזה, לא לדבר דברים לא טובים כמה שניתן, להיות מרוכזות, בתפקיד שלנו כאמהות ונשים בבית יהודי, ולשים על לבנו את החשיבות של היום הזה. להתפלל חזק ולהאמין בלב באהבתו של ה' אלינו.

שנוזכה לשמח את בורא עולם כל החיים ולהחזיר לו ולו במעט על כל הטובות שעושה עמנו כל החיים. הוא כל בוקר מחיה אותנו, נותן לנו אויר לנשימה בלי סוף. בלי להתחשבן נותן לנו 2 עיניים רואות ואיברים פנימיים מתפקדים ללא הרף... מה עשינו עבור זה? זה בטוח לא בזכות התפילות קורעות הרקיעים שלנו, זה אך ורק בשל הרחמים של השם וטובו. אז כמו שאנחנו לא דואגות שמחר תזרח השמש, כך לא נדאג על הפרנסה והבריאות שיכתבו לנו לטובה בשנה הקרבה ובאה...

כי זה לא בידיים שלנו. אנחנו בידיים שלו. שנה טובה ומבורכת!

תאיר ארץ

מזכרת
הרבנים
תאיר גולן

משפט השנה מתקרב

שבת שלום! הנה אנחנו עומדות 3 ימים לפני המשפט החשוב של השנה... לפני ראש השנה, יום הדין, היום שיקבע בעזרת ה' את השנה הבאה עלינו לטובה... כאשר יש לאדם משפט- ודאי שהוא מתכונן אליו כראוי! סוגר לו עורכי דין שיסגרו לטובתו בבית המשפט, דואג להביא עדים/הוכחות במידת הצורך- ואין מי שיגיע מופתע לגור הדין אם הוא לא התכונן כראוי למשפט הזה!

מסופר על אדם שרצה לטוס בפעם הראשונה בחייו וכשסגר את כרטיס הטיסה, הוא חיפש את המחיר הזול ביותר... כאשר הגיע יום הטיסה המיוחל, כשעלה למטוס, הושיבה אותו הדיילת במקום שלו לפי הכרטיס שהוא רכש. לא עברו כמה דקות ואותו אדם חיפש איפה יוכל להתפנות. במהלך החיפושים במסדרונות המטוס, הוא רואה פתאום מעין וילון, הסיט אותו ונגלה לפניו עולם מופלא... הוא רואה כסאות שהם מיטות של ממש! הדיילות עוברות ומגישות יין לאורחים בחינם! מספר מצומצם של נוסעים

נמצאים שם ואין את הרעש מהמחלקה הקודמת... הוא התיישב לו באחד הכסאות המפנקים עד שהגיעה אליו דיילת ואמרה לו: "אדוני, אפשר לראות את הכרטיס שלך?" לאחר שהעיפה בו מבט אמרה לו: "מחילה, אתה יושב במחלקה שלא שייכת לך, זו היא מחלקה ראשונה ואתה נמצא במחלקת תיירים. המחלקה שכאן מאוד יקרה". אמר לה אותו אדם: "אני רוצה להיות במחלקה הזו! תגידי לי כמה צריך לשלם ואוסף!" אמרה לו הדיילת: "אני מצטערת אדוני... אבל על זה היית צריך לחשוב כשעוד היינו למטה, והייתה באפשרותך לשדרג... עכשיו כשהמטוס ממריא וכל המושבים תפוסים, תצטרך לחזור למחלקה הרגילה לפי הכרטיס שקנית..." וכך בדיוק אנחנו בימים האלה שלפני ראש השנה! כל עוד לא הגיע יום הדין, תחטפי הכל! כל מצווה, כל תפילה-לפני שהמטוס ממריא... לפני שגזר הדין ייחתם. ואל תפחדי! יש בכוחותייך לעשות הכל! התורה אומרת בפרשתינו: "אתם נצבים היום כולכם..." כולם! כשמשו רבנו קיבץ את עם ישראל לפני פטירתו, אמר והזהיר שהוא מוסר את התורה לכולם ועד סוף הדורות, להורות שלכולם בכל המדרגות נמסרה התורה. התורה ניתנה לכולם, גם הגדולים שבגדולים צריכים לקיים את מצוות התורה בפשיטות, ואפילו הפחות שבפחותים מועיל להם מצוות התורה והיא חייהם לנצח. בהצלחה וחתומה טובה!

היו שותפים בחסד
ותרמו עכשיו סלי מזון <
03-8000-770

שנה טובה במצוקה

בימים אלו, משפחות רבות שרויות במצוקה. כמעט ואין להן אפשרות לחגוג את החג אפילו בצורה בסיסית. אנא, עזרו לנו למלא את שולחן החג שלהן בשפע ובשמחה - כדי שתהיה להן שנה טובה ומתוקה.

יגל לנוער

וכך סיפרתי להם: לפני כשבועיים צעדתי עם רעייתי בשבת קודש לבית הוריי, כאשר בתי בת השנתיים ישבה בעגלה. כעבור 20 דקות החליטה בתי הקטנה, שבעגלה מדי משעמם, וביקשה לרדת כדי ללכת ברגל. הורדתי אותה מהעגלה, והיא התחילה לרוץ ולהתרועע בכבישי בני ברק הריקים ממכוניות. לאחר כמה דקות היא ניגשה וביקשה: "אבא תרים אותי", הרמתי אותה, ולאחר כמה צעדים התעייפתי והורדתי אותה, וכך הדבר חזר על עצמו כמה פעמים, עד שאמרתי לה: עכשיו תשבי בעגלה, אין לי יותר כח להרים אותך! אבל היא החליטה שלרוץ בכביש יותר מעניין מאשר לשבת בעגלה.

לאחר כמה דקות אני רואה אותה רצה לכיווני, וכאן מתחמם הסיפור: אני פונה לאשתי ואומר לה, "שימי לב, היא רצה לכיווננו, בטח היא רוצה עכשיו שאני ארים אותה שוב, ואת תראי שיתהפך העולם, אני לא ירים אותה יותר! בשביל מה יש עגלה??? שתשב בעגלה! וגם אם היא תבכה, אני לא ירים אותה, יש גבול לכל תעלול..."

אבל מורי ורבותי שימו לב למה שהתרחש: בעודי מרצה לאשתי את נוהל הקשיחות שאני עומד לנקוט מול השובבה הקטנה, היא התקרבה אלי למרחק של כמעט נגיעה, ואז צעקה מכל הלב כאילו הרחוב של אבא שלה...: "אבא אני אוהבת אותך!!! התגעגעתי אליך מאוד!!!!..." באותה שניה תפסתי אותה, הרמתי אותה, חיבקתי ונישקתי אותה, ונשאתי אותה על כפות ידי עד לבית הוריי...

ואז אמרתי לציבור הקדוש, שהקב"ה לא רוצה להעניש או להציק לבניו אוהביו חלילה, כמו

חיזוק לנוער

הרב דוד פריון ראש "מרכז התחברות" ר"ג

"ממך, אליך אברח"

לפני כ-15 שנה זכיתי לשמש כחזן באחד מקהילות הקודש בארץ ישראל ביום הכיפורים, וכמה דק' לפני הנעילה רב בית הכנסת שהיה תשוש וחלש ביקש ממני לעורר את הציבור בדברי כיבושין...

מכיון שהבחנתי שמדובר בציבור שמגיע רק אחת לשנה לבית הכנסת, החלטתי לדבר קצת קשה ופתחתי בסיפורים על האסונות שהיו באותה השנה, על התאונות, על הרציחות, כמה ילדים הפכו ליתומים, ועל הסטטיסטיקה המזעזעת שבכל יום כ - 80 איש מגלים שמחלה הנוראה מתפשטת בגופם רח"ל, וכו' וכו', ובעודי ממטיר אש מלח וגופרית על הקהל, הבחנתי שפניהם מתכרכמות כשולי הקדירה, ואז הבנתי שהגזמתי, והתחלתי להילחץ...

ופתאום בורא עולם נתן לי רעיון שהפך את הקערה על פיה,

שנאמר "כי לא אֶחָפֵץ בְּמוֹת הַמֵּת פִּי אִם בְּשׁוּבוֹ מִדְרָכּוֹ וְחַיָּה". (יחזקאל יח, לב) רק תגיד לבורא עולם מכל הלב "אבא, אני אוהב אותך, התגעגעתי אליך! תקרב אותי אליך". ואז החיוך התפשט על פניהם, והתחלנו את תפילת הנעילה בבחינת "וגילו ברעדה"...

אתם נצבים היום כלכם לפני ה' אלקיכם ראשיכם שבטיכם זקניכם ושטריכם כל איש ישראל (דברים כט, ט) ידוע שפרשה נפלאה זו תמיד תצא סמוך לראש השנה, וזאת בכדי לרמוז לנו שכולנו, ללא יוצא מן הכלל, נצבים למשפט לפני בורא עולם, וצריכים לפחד ולרעוד מאימת הדין, שהרי כל המקרים והאסונות המזעזעים שראו עינינו ושמעו אוזנינו נגזרו בראש בשנה תשפ"ה, ובוודאי אם היינו מתאמצים עוד קצת, היה ביכולתנו למנוע אסון או מקרה מזעזע כזה או אחר.

אבל, עם חרדת הדין, צריכים אנו לדעת שהדין והשופט שלנו זה אבא שלנו שאוהב אותנו ללא גבול, ולנצח. ולכן אנו מתלבשים ברוב פאר והדר בראש השנה, כדי להראות שאנו בטוחים שנצא זכאים בדין. ואם נאמר בלב שלם באמת ובתמים אבא אני אוהב אותך, אני רוצה באמת להתקרב אליך. ובלשון המקרא: "השיבנו ה' אליך ונשובה", בוודאי שנזכה לראות סיעתא דשמיא וקרבה לה' יתברך.

ואסיים בקטע מצמרר מתוך הפיוט הנורא שכתב רבנו שלמה אבן גבירול זיע"א שאומרים אותו בני עדות אשכנז ביוה"כ: "ממך, אליך אברח". ופירושו: אדם שחטא למלך בשר ודם, הפתרון האידיאלי הוא: לברוח מחוץ לטריטוריית שיפוטו. אך כשחטאתי לאבא, אני גם צריך לברוח, אבל לאיפה? רק אליך! כי אף אחד בעולם לא אוהב אותי כמו שאתה אוהב אותי, ורק אתה אבא שבשמיים יכול להציל אותי.

כמה מרגש, וכמה כיף לדעת, להבין ולחיות כך. כתיבה וחתימה טובה לכל עם ישראל!

לב פתוח שנה פתוחה

שבת שלום אחים אוהבים ויקרים!

המשנה בפרקי אבות אומרת (א, ה): "יוסי בן יוחנן איש ירושלים אומר: יהי ביתך פתוח לרווחה, ויהיו עניים בני ביתך." חז"ל לא מדברים רק על דלת הבית - אלא בעיקר על הלב שלנו. כשאתה פותח את הלב לאחרים - אתה בעצם פותח שערים של ברכה לעצמך. אנחנו בימים של רחמים וסליחות, זמן שהלב מתרכך, הנשמה מתעוררת, וכולנו רוצים שנה טובה יותר. הדרך הכי חזקה להשפיע על השנה הקרובה

הרב יהונתן פרטוש רב מדרשיית "ענפים" בני ברק

- היא פשוט להתנהג כמו שהיינו רוצים שיתנהגו איתנו. רוצה שבורא עולם יסתכל עליך ברחמים? תתנהג גם אתה ברחמים. רוצה שיטלח לך? תלמד לסלוח. ככה זה עובד - מידה כנגד מידה. לב פתוח לחברים, עין טובה על אנשים סביבך, מילה טובה, מחשבה נקייה - כל אלו עושים אותך לאדם גדול באמת. ובעולם של מסכים, רעש וחיפוש עצמי - בואו נהיה אלה שפותחים לב. לב שמחובר לערכים, לאמת, לרחמים - ולבורא עולם.

שבת שלום ושנה מבורכת מלאה בטוב אמיתי!

טסט לבגרות הרב אברהם יצחק מחבר הספר "בכל לבי דרשתיך" טעמו וראו

רב העיר יצא יום אחד לכפר סמוך לטפל בכמה עניינים. במהלך שהותו, כשהתיישב לנוח באמצע הדרך, נתפסה אחת מציצותיו ונקרעה באופן שפסל את הטלית.

הרב מיהר לפשוט את הטלית, שהרי אסור ללכת עם בגד בעל ארבע כנפות ללא ציצית כשרה, ומיד פנה לבית סמוך כדי לבקש טלית אחרת. "הציצית שלי נפסלה", סיפר הרב בצער לבעל הבית, "אנא, הב (תן) לי טלית כשרה ואשלם לך ממיטב כספי".

"בשמחה", השיב בעל הבית. הוא נכנס לביתו ושב כעבור מספר דקות אווה בטלית חדשה וצחורה. "הציצית עלתה לי חמש קופיקות. הב לי את דמיה וזכה לך במצוה", אמר.

הרב מישש בכיסו ללקט את הסכום, ורחש רשרוש המטבעות הבעיר את תאוות הבצע בלב בעל הטלית. הוא החליט לנצל את השתוקקות הרב לקיום המצוה ולהרוויח מדמי הטלית.

"טעיתי", הוא חזר בו, "המחיר עשר קופיקות". והרב הנהן בחיוב. "בעצם עשרים קופיקות", העז האיש לדרוש. הרב לא התווכח, הוא רק הביט כשיכור בטלית המשתלשלת והשתוקק להתעטף בה.

אולם התעריף הלך וגדל ככל שגברה ערגת הרב. חצי רובל... רובל... עשרה רובל... עשרים רובל... שלושים... ארבעים... חמישים... סכום עתק עבור טלית!

דמעות נקוו בעיני הרב. "צר לי", התנצל, "אין בידי חמישים רובל. אולם האמן לי, מיד כשאשוב לקהילתי אערוך מגבית בקרב תלמידיי ואשלם לך את מלוא הסכום".

רק אז הבין בעל הבית שהוא מדבר עם רב בישראל...

הוא נפל לרגלי הרב והתחנן שיסלח לו. "אנא מחל לי", התייפח האיש, "גברה עלי תאוות הבצע. אנא קח את הטלית במתנה ובלבד שתמחל לי על ששיטתי בכך".

הרב דיבר על לב האיש שלא יצטער חלילה, כי הוא באמת התכוון לשלם חמישים רובל בעד המצוה, כפי שהתחייב, והוא לא פגע ממנו בשום צורה. אך האיש פרץ בבכי והפציר ברב שיקח את הטלית בחינם, שזו תהיה כפרתו.

משראה הרב את צער האיש, הוא הסכים להתפשר על סכום של חמישה רובלים - סכום כפול ומכופל מערכה של טלית! - ובלבד שתנוח גם דעת הרב שהתחייב לשלם סכום נאה בעד קיום המצוה היקרה.

לא היה מאושר מהרב ברגע שבירך על הטלית החדשה והתעטף בה. הייתה זו שמחה של מצווה, שלא תשווה לה שום הנאת ממון או כל תענוג חומרי וגופני אחר.

נסו להתמסר לקיומה של מצווה והיווכחו בטעמה הערב. איך אמר דוד המלך? "טַעְמוּ וְיָדְעוּ כִּי טוֹב ה'" (תהילים לד, ט). נטעם, נבין.

קרוב רחוק הרב שמעון מאמו מדור ייחודי לנוער המתקרב

לרקוד עם הדמעות

לכל אחד יש בלבו חלום וציפייה לישועה לה הוא מייחל.

רבים ממתינים שנים ארוכות לישועה - יש שמחכים לשידוך, יש שמצבם הכלכלי מאתגר, ויש שמתפללים לנחת מהילדים וחולמים שילדיהם ילכו בדרך התורה הקדושה. כולם מרימים עיניים לשמיים ממתינים לישועה, ותולים את שמחתם באם תבוא הישועה. אפשר לשמוע משפטים רבים כגון: "ביום שאזכה להתחתן - אני אהיה שמח", "ביום שיהיה לי פרנסה בשפע - אהיה שמח".

נשאלת השאלה: האם משפטים כאלו או אחרים נכונים?

לכאורה, כן. אדם השרוי בחוסר מעמיד את השמחה ביום שחסרונו יתמלא. שימו לב לפסוק מיוחד, שלכאורה משנה את ההסתכלות המקובלת:

אומר הפסוק - "קול רינה וישועה באהלי צדיקים". "רינה" - כידוע, היא השמחה, "ישועה" - היא הישועה שאדם מצפה לה. לכאורה, מדוע הקדים הפסוק את עניין השמחה לישועה? מן הנכון היה לכתוב את הסדר ההפוך - אדם מקבל את הישועה ואז שמח.

מסביר הגאון מווילנא: שצדיק אמיתי, גם כשהוא שרוי בחיסרון, בזמן שהוא מתפלל - לבו מתמלא שמחה עוד קודם קבלת הישועה. לבו מתמלא ברוגע, שלווה ואושר אמיתי, רק מהידיעה שהוא בן של מלך מלכי המלכים - אבא כל יכול, שרק רוצה להיטיב לו. רק אדם שאינו חי חיים של אמונה ובטחון, תולה את כל שמחתו רק לרגע בו ישיג את מבוקשו.

קוראים יקרים,

חשוב לזכור: גם אם אנו כרגע ממתינים לישועה, עלינו לשמוח שמחה שלמה ואמיתית. גם אם אדם מרגיש צורך להוריד דמעות במהלך התפילה ולהתחנן לפני בורא עולם שיושיע אותו - עליו להיות זהיר ולשים לב שחלילה לא יהיו אלו דמעות של עצב ומרמור.

ואיך נוכל לדעת אם אנו באמת שמחים? הדרך היחידה לבדוק זאת היא - לשאול את עצמנו: האם אחרי הבכי בתפילה אני מסוגל לקום ולרקוד?

רבנו הקדוש, רבי נחמן מברסלב זי"ע מסביר זאת בצורה מדויקת: על פי הפסוק "בשמך יגילון כל היום", פסוק העוסק בשמחה וגיל - וראשי תיבותיו הוא - "בכיה".

לבכות אתה יכול, אבל לשמוח אתה חייב.

שבת שלום ומבורך.

נראה אותך דולף

מי קידש 300 נשים ולמה?

הילד/ה הזוכה

יגל אורי טולדנו
מחצור הגלילית

תשובה מפרשת
מטות מסעי
רבי טרפון כדי שיאכל להאכילן
תרומה (תוספת כתובות ה א).

יודעים את התשובה?

שלחו לנו לכתובת המייל
ואולי תזכו בפרס
anafeamalon@gmail.com

אנציקלופדיה יגל וליבי

שלום ילדים צדיקים.

בטח אתם גם התאמתם לתקוע בשופר. בטח יש כאלה שניסו ולא הצליחו, ויש שמיד הצליחו, ממש אלופים.

יגל: אבל אתם יודעים ילדים למה קוראים לשופר, שופר?

ליבי: אשמח לענות ולהסביר לילדים הצדיקים - שופר מלשון 'השתפרות'. אנחנו כעת לפני ראש השנה, ואנו חייבים לקבל על עצמנו קבלה קטנה. כל אחד יבחר לעצמו כדי שנוכל להשתפר במשהו אפילו קטן.

יגל: אשמח לעזור ולהציע כמה אפשרויות-

1. כל בוקר כשקמים לקפל את הפיו'מה. 2. שאבא ואמא מגיעים לבית להגיש להם כוס מים. 3. לוותר בגן, בכיתה לחבר בשעת משחק.
4. לחייך, להחמיא ולומר תודה...

בהצלחה לכולכם ילדים צדיקים...
סומכים עליכם שתשתפרו.
שנה טובה ונתינה טובה!
שלכם יגל וליבי

ונחמדים לכולם, עוזרים בבית, אומרים תודה ומתפללים אליו באהבה.

ובתמורה הוא נותן לנו הכל, משפחה אוהבת, אוכל טעים, חברים, בריאות ושנה טובה.

ראש השנה זה הזמן לומר לאבא שבשמיים: "תודה על הכל, ועזור לי להיות ילד טוב עוד יותר!"

שבת שלום, שנה טובה ומתוקה!

פרשת שבוע אנציקלופדיה

פרשת נצבים • ראש השנה

היה פעם ילד שקיבל מאבא קופסא עם מנעול, והאבא אמר: "בתוך הקופסא יש מתנה יקרה, אבל אתה צריך ללמוד איך להשתמש במפתח".

הילד חשב: "זה בטח מסובך מדי בשבילי". אבל אבא אמר: "המפתח פשוט - רק תשים ותסובב ימינה".

ואכן, הילד פתח בקלות והמתנה הייתה בפנים.

זה בדיוק מה שקורה עם התורה שה' נתן לנו,

בפרשת נצבים, משה רבינו אמר דבר מדהים: "כי קרוב אליך הדבר מאוד בפיוך ובלבבך לעשותו".

מה זה אומר? שהתורה והמצוות לא קשות או רחוקות - הן פשוטות כמו המפתח של הקופסא! כל ילד יכול לומר "בוקר טוב" בחיוך, לעזור לאמא, לומר "תודה", לחלק ממתק לחברים ולומר שמע בלילה.

ראש השנה זה כמו 'יום הולדת' של העולם! הקדוש ברוך הוא יושב על כסא המלכות וחושב איך לעזור לילדים הקטנים שלו לעשות טוב.

ילדים יקרים, הקדוש ברוך הוא לא מבקש דברים קשים. הוא רוצה שנהיה ילדים טובים

מצאו 10 הצאים

מהו

הפסוק למסעך צפורה

הילד/ה הזוכה
אלחנן נסימיאן
מטבריה

תשובה מפרשת
מטות מסעי:

"ואת כל-עריהם במושבם, ואת
כל-טירתם--שָׂרְפוּ, בָּאֵשׁ"

יודעים את התשובה

שלחו לנו לכתובת המייל ואולי תזכו בפרס
anafeamalon@gmail.com

ילדים צדיקים,

מסיפור זה אנו למדים עד כמה חשוב להקפיד על מידת האמת ולעולם לא לשקר - גם אם נראה שבעזרת שקר אפשר להרוויח.

ראו עד כמה חמור השקר והגזל: עד כדי כך שמשמיים לא רצו שהרב ייסע ברכב שנרכש שלא ביושר.

שבת שלום ומבורך

סיפורי צדיקים

הרכב החדש שלא רצה לנסוע

יום אחד, יהודי יקר קנה לעצמו רכב חדש ונוצץ.

הוא כל כך התרגש, שרצה לעשות דבר מיוחד - לא פחות מאשר להסיע את מרן שר התורה, הרב חיים קנייבסקי זצוק"ל, בנסיעה הראשונה שלו ברכב!

הוא פנה לגבאים של הרב, התחנן וביקש, והם לבסוף הסכימו:

"מחר, אחרי תפילת מנחה, תוכל להסיע את הרב לברית מילה שנערכת לא רחוק מכאן."

למחרת, הוא הגיע חצי שעה מוקדם, שטף את הרכב, הבריק את החלונות, והמתין בהתרגשות. סוף-סוף - הרב יוצא מביתו ונכנס לרכב!

אבל דבר מוזר התרחש:

ברגע שהוא מנסה להתניע - הרכב שותק. שום דבר.

הרב יוצא מהרכב. הנהג מנסה שוב - והופ! הרכב מתניע בקלות.

"נו, הנה הרב, תיכנס שוב!" אומר הנהג בשמחה.

הרב מתיישב - ושוב... הרכב לא זז. ככה זה קרה שלוש פעמים.

בכל פעם שהרב נכנס - הרכב נתקע. כשהרב יוצא - הרכב נדלק.

הרב הביט בו בעיניים טהורות ושאל: "תגיד לי, עם איזה כסף קנית את הרכב?"

הנהג הוריד את ראשו וענה בלחש: "הבן שלי מתעסק בעסקים לא טובים, והכסף שהוא הרוויח הגיע אליו לא בצורה נקייה, ועם הכסף הזה הוא עזר לי לקנות את הרכב..."

נפלאות הבריאה

שמואל
קוריב

ההיפופוטם

שְׁלוֹם יְלָדִים יְקָרִים!

היום נגלה יחד יצור מדהים במיוחד - ההיפופוטם! הקדוש ברוך הוא ברא את כל החיות בהכמה נפלאה. בואו נראה איך ההיפופוטם מגלה את גדולת הבורא.

חיינו במים ובבשה

ההיפופוטם חי באפריקה, ליד נהרות ואגמים.

ביום הוא שוהה במים - כי עורו נשרף מהשמש.

העיניים, האזניים והנחיריים שלו ברום הראש - כדי שיוכל לראות ולנשם בתוך המים.

ההיפופוטם יכול להשאיר תחת המים כחמש דקות.

בלילה הוא יוצא מהמים לחפש עשב, ואוכל עשרות קילוגרמים!

כבד את מהיר

הוא מחיות היבשה הכבדות ביותר.

המשקל שלו עשוי להגיע לארבעה טון -

כמו כמה מכוניות יחד! למרות גופו הכבד - הוא רץ במהירות של יותר מעשרים קילומטרים בשעה!

מערכת מיוחדת וחכמה

הקדוש ברוך הוא נתן לו קבה מיוחדת שמעכלת עשבים קשים.

כשהוא מפחד - הוא משמיע קול חזק, כמו צחוק רועם.

יש לו רגלים קצרות ואכל חזקות מאוד.

ההיפופוטם אוהב לחיות בקבוצה - לא לבד.

איזו חכמה נפלאה יש לבורא!
כל מי שמתבונן בחיה הזאת
רואה את גדלו של ה'.

למה הפירמידות הן אחד
משבעת פלאי תבל?
**כי זה המבנה היחיד בעולם
שיהודים בנו לערבים...**

הילד: "המורה,
אבא לימד אותי
שעדיף לתת
מאשר לקבל!"
המורה: "פה
מאוד, במה
אביך עובד?"
הילד:
"מתאגרף..."

הילד: "המורה,
אבא לימד אותי
שעדיף לתת
מאשר לקבל!"
המורה: "יפה
מאוד, במה
אביך עובד?"
הילד:
"מחאגנרפ."

ניהול: עוז כהן | עורך לשוני: אביתר הלל | הפצה: ישראל בדרה | עימוד ועיצוב: עינב בשארי

🔥 נר תמיד 🔥
לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל
ולע"נ שושנה מהיו בת זיוה ע"ה